Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26233
Copyright: Admont, Benediktinerstift

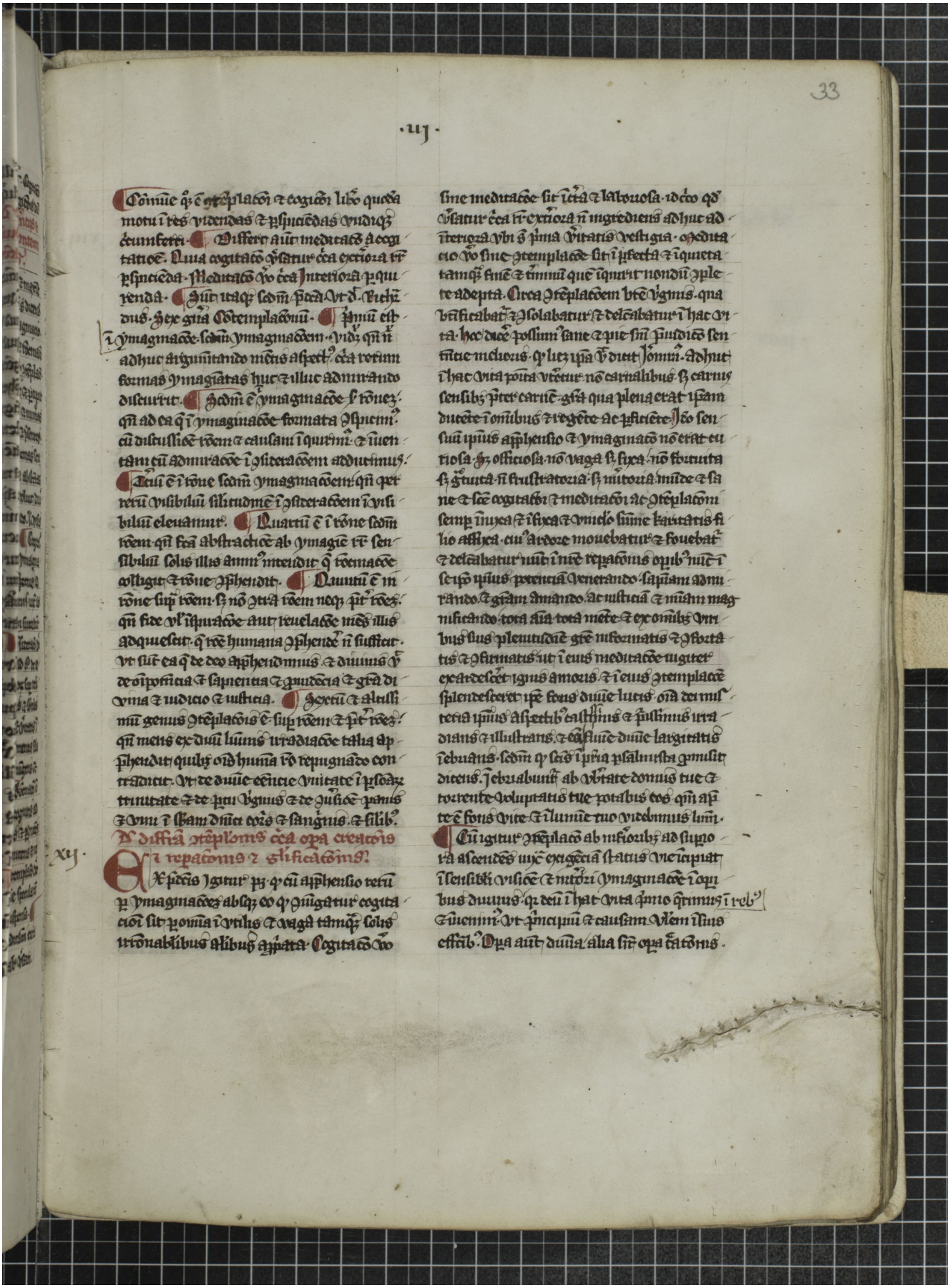

33

·xy·

Cōmūe q̄ ē ꝓtēplacōi ⊤ cogitōi libo quēa motu ī res vtendas ⊤ psuetēdas vndiq̄ ēcumferēt. Differt autē meditatō a cogitatōe. Quia cogitatō q̄ fit ēca exteriora ī psuetēda. Meditatō vo ēca interiora p̄quirenda. Sūt itaq̄ sedēs p̄dā vt d. Richardus. Hēc gra Cōtemplacōnis. Primū est ī ymaginacōe sedēs ymaginacōem. vnde qui nō adhuc ratiocinando mēs aspectū ēca rerum formas ymagīatas huc illuc admirando discurrit. Hodie ē ymaginacōe s̄ rōnez. qui ad ea q̄ ī ymaginacōe formata ꝓspicit. cū discussiōe rōem ⊤ causam ī quirit. ⊤ inuentam cū admiratōe ī ꝓsideratōem adducimus. Secūs ē ī rōne sedēs ymaginacōem. qui pertrāsit visibilia. silitudinē ī ꝓsideratōem ī visibilia eleuamur. Quartū ē ī rōne sedēs rōem. qui ea abstractē ab ymagīe ⊤ sensibilia solis illis animū intendit. q̄ rōemacōe colligit ⊤ rōne ꝓhendit. Quintū ē in rōne sup̄ rōem. s̄ nō ꝓtra rōem. neq̄ sup̄ rōem. qui fide vel ispiratōe aut reuelatōe mēs illis adqueset. q̄ rōe humana ꝓhendē nō sufficit. vt sunt ea q̄ de deo apprehendimus. ⊤ diuinis q̄ de ōipotētia ⊤ sapientia ⊤ misericordia ⊤ gra diuina ⊤ iudicio ⊤ iustitia. Sextū ⊤ altissimū genus ꝓtēplacōis ē sup̄ rōem ⊤ sup̄ rōem. qui mens ex diuī lūmīs irradiatōe talia apprehendit quibus oīa humana rō repugnādo contradicit. vt de diuīe ēcētrie vnitate ī psonarum trinitate ⊤ de pri vigīnis ⊤ de iustice p̄mis ⊤ omni ī sbam diuīe ēcēs ⊤ sanguis. ⊤ filib.

Q̄ differā ꝓtēplōnis ēca opa creatōis et repatōnis ⊤ glificatōnis?

Ex p̄dictis igitur p̄z. q̄ cū apprehensio rerum p̄ ymaginacōes ab sēsibus eo q̄ ꝓuīgatur cogitatioī sit p̄ponēda ī vtilis ⊤ vaga tāmq̄ solis irrōnabilibus ālibus ap̄pata. Cogitatio vero sine meditatōe sit ēca ⊤ laborosa. ideo q̄ ostatur ēca ī exteriora nō ingrediens adhuc ad interiora vbi s̄ p̄ma veritatis veritatis gra. Meditatio vero sine ꝓtemplatōe sit ī p̄fecta ⊤ inquieta tamq̄ finē ⊤ tinnitū quē inquirit nondū ꝓplete adepta. Circa ꝓtēplacōem vtē vigīnis. qua beatificabat ⊤ solabatur ⊤ delectabatur ī hac vita. hēc dicē possimus sane ⊤ pie sūt p̄iudicē sentētie michaelis. q̄ lutz ipsa ē dicit. Omnū adhuc ī hac vita potū vtēdum nō carnalibus s̄ carnis sensibus. p̄ter carnē. gra qua plena erat ipsam ducēte ī omnibus ⊤ regēte ac p̄fectēte. Ideo sensuū ipsius apprehensio ⊤ ymaginatio nō erat euriosa. s̄ officiosa. nō vaga s̄ fixa. nō fluctuata s̄ ꝓtracta. s̄ frustratoria. s̄ mutoria. mēte ⊤ sane ⊤ sēcē cogitatōi ⊤ meditatōi ac ꝓtēplatōni semp̄ iunxa ⊤ ī fixa ⊤ vnde ō suīme lauratis filio affixa. cui ardore mouebatur ⊤ fouebat ⊤ delectabatur. nūc ī nūc repatōnis opib̄ nūc ī sepō ipsius p̄ceptis venerando. sapiam admirando ⊤ gram amando. ac multiplicando ⊤ magnificando. tota alia tota mēte ⊤ ex omnibus omnibus suis plenitudīē gre informatis ⊤ sforcatis ⊤ ꝓfirmatis. ut ī eius meditatōe ingrediēt exardescēt ignis amoris ⊤ ī eius ꝓtemplatōe splendescēt. ipē sonus diuīe lucis. oīa dei misericordia ipius aspectib̄ castissimis ⊤ purissimis irradians ⊤ illustrans. ⊤ ēcā fluēte diuīe largitatis irrigans. sedēs q̄ sēs ī p̄ma psalmista gemulit dicens. Inebriabuntur ab vbertate domus tue ⊤ torrente voluptatis tue potabis eos. q̄ apud te fons vite ⊤ in lumīe tuo videbimus lūmen.

Cū igitur ꝓtēplator ab inferioribus ad superiora ascendēs huic exercitia status incipiat ī sensibili visione ⊤ intuitu ymaginatōe ī quibus diuinis. q̄ deū ī hac vita p̄mo q̄rimus ī reb̄ ⊤ ūcenim. vt p̄ma p̄ui ⊤ causam. Alem ī sinus esset. Opa aut diuīa alia sūt opa creatōis.